

MAGIE

A hand holding a glowing orb with the title 'Ritua Guard' written in white cursive over it.

Ritua
Guard

Jurnal monofazic

FLORENTINA MAGDALENA

FLORENTINA MAGDALENA

Jurnal monofazic

Copyright © 2022 by Florentina Magdalena

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, scanning, or otherwise without written permission from the publisher. It is illegal to copy this book, post it to a website, or distribute it by any other means without permission.

Dedic această carte tuturor care au facut parte din viața mea, fără ei nu aș fi știut că pot simți tot ce este descris și fără ei n-aș fi ajuns unde sunt acum, căci e greu uneori să recunoști că a fi vulnerabil este sfâșietor într-o lume plină de rechini care la tot pasul sunt cu ochii pe tine să sângerezi ca să te atace, e dur dar adevărat pentru cei care încă vor să mai simtă, iar la un moment dat se trezesc goi, și părăsiți pentru ca nu au luptat pentru ce rămân când nu au doza de dependență, dar cu voință înveți o lecție, că ești propriul umăr pe care poți pune capul liniștit, nu te mai părăsi niciodată. Crezi în tine, atât timp cât vei face aceșteanu te vei trezi în mijlocul pustietății după ce persoana la care ții, te tratează, cum își tratează interiorul.

Pace și iubire.

Valurile aduse la malul mării adesea le regretam

Florentina Magdalena

Cuprins

Prefață

1	Cad smulse pană cu pană, aripi de îngeri	1
2	Ploaia poate răscoli amintiri	78
3	Pastel cu bucăți din viață	146
	<i>Petrecerea de sfârșit</i>	159

Prefață

Am ajuns să simt acestea cu pasiune căci de mică am venerate poezii pe care îi studiam, am hotărât să-mi dau și eu licența poetică în propriile gânduri.

Așa că am început să lucrez la un avertisment asupra planurilor, pasiunilor într-un jurnal monofazic.

Conștientizarea este misiunea a ceea ce se întâmplă înăuntrul nostru, și a faptului că orice se întâmplă cu un scop, fie să existăm, să ne dedicăm ce avem mai bun în noi, să ne luăm tălpășița și să plecăm dincolo de nori când ne-am îndeplinit obiectivul.

Acest exemplu îmi aduce aminte că în liceu obișnuiam să îi dau colegei pe care o consideram prietenă să citească ceea ce scriu în legătură cu ce simt, îmi era menită să între în încăperea mea micuță din suflet și să își facă loc în tandem cu ce îi emana sufletul. Pentru că astfel puteam rămâne vie prin ceea ce scriam, în mintea lor,

dar cel mai important e să trăiești clipa, având grijă la ce lași în urmă. Însă iluzia fricii pentru răspunsul la întrebarea : Oare va vrea cineva să-mi citească rândurile pline de tristețe?, mă făcea să amân curajul. Prin scris anulez realitatea totală și fac ce îmi place, și anume să simt, mereu mă întorc la scris cu prea multe gânduri și dureri, descriu printre picături starea constant introvertită, nu pot spune decât că e mult mai bine când ajungi să accepți singurătatea, depinde de tiparul din copilărie, nu te obișnuiești greu sau ușor, pentru că sentimentele vor fi ca un carusel, emoțiile te fac diferit, precum negrul din sânge, când e prea puțin, cerul se hrănește cu starea ta, iar când e prea mult, tu profiți să-i vorbești, dar nu îți arde îngerul păzitor cu fumul viciului, oricât de multă dependență și stare de bine îți aduce, jur că nu e o iluzie. De aceea uneori am impresia că am uitatcum se scrie cuvântul iubire și cum se șterge cuvântul păcat.

Dar la final mi-a rămas scrisul ca o formă mai demnă de a plânge, și ține loc nevoi pe care o au ceilalți, în aceleași împrejurări, uneori ține și locul sau umărul unui prieten, pentru că doar așa oamenii îmbrățișează cuvintele de pe pagini.

Prin scris îmi acord timp, timpul petrecut cu mine se află în ceea ce scriu.

1

Cad smulse pană cu pană, aripi de
îngeri

Înflorind

Clefăi vise crude
Toc mărunț flori de maci
Am asortat întotdeauna sufletul
Cu vremea de afară
Beau gheața verii uscate
Fumează-mi cenușa
Coboară glasul după ce plec
Unde-mi sunt cuvintele
Când mă ascund după colț
Ca un semn de carte printre pagini
Rutina e ca un chiștoc
Și dă dependență stării psihotice
Îmi înghesui frigurile în cel mai mic geamantan
Să am loc cu mijlocul de transport cu care mă car
Aș pleca de tot
Dar sentimentul întoarcerii când e soare și o adiere plăcută a
vântului.
Mă face să-mi placă când mă joc de-a v-ați ascunselea
Cu propria-mi viață
Câte stări, câtă distragere
Când trebuie să crezi
Sorb apusuri de toamnă
Sunt toate locurile părăsite în interior
Când mă gândesc la mine e ca și cum aș avea o lămâie printre
gânduri
Totul îmi lasă un gust acru
...dar reușesc să țin la ceilalți
Pentru că nimeni în afară de oamenii la care țin nu mă pot
răni mai tare.
M-am zidit

Atât de adânc printre ruine încât
Nu mai știu unde m-am lăsat ultima oară
Vorbesc seară de seară cu mine
Însă îmi pare rău
Că tot e morbid
E tăcut și rece
Îmi creez vise să am ce urma
Iar dacă nu se împlinesc renunț la ele
Am ambiție doar când îmi simt răul
Căci binele neîntregit nu aduce nimic bun, la nesfârșit
Iar eu ca oricare alt om iubitor de veșnic, căruia nu-i plac
sfârșiturile
Sunt un sfârșit
Singurul meu final este concluzia.
Mă mulțumesc doar să mă înțeleg.

Puterea de a sta singur și de a nu fi dependent
Pentru că în maximă siguranță, ei sunt totul
Vei vedea că de fapt nu ești nimic
Și asta mă doboară sigur dar mă întorc la ce iubesc
Omenirea e toxică pentru mine
Oamenii cu care îmi petrec marea majoritate a timpului
Sunt ca niște vampiri energetici iar eu nu-s dispusă să-mi
împart energia
Egoismul îmi compensează suferința
Și gândul dureros că nu lipsesc nimănui
Încerc să-mi explic de ce am aceste gânduri
Dar mă întristează și mai tare așa că renunț la ce nu-mi face
bine
E suficient
Am niște riscuri și niște concepții greșite
Căci vreau să am multe lucruri și pentru a nu plăti
Ce mi place
Distrug
Din soare am devenit om
Sunt o parte din cer
De aia țin așa mult la albastrul lui
Și de aceea cred că cer mult.

Așa am ieșit din ou sau din perioada copilăriei...sceptică, deși o compar cu coloana sonoră a pianului ce-mi inundă simțurile. Într-o zi voi cunoaște liniștea, și-mi doresc din răspuneri să nu regret. Hei, ascultă...oamenii frumoși există, stau ascunși în locul în care rar are acces suflu, cât despre dezvăluirea aceluși loc, este însuși sufletul lor, simți?

Un ultim sfat despre inima (care se presupune că sângerează fără să te ucidă, până într-un moment, căci toate au o măsură... toate la timpul lor, iar dacă nu-i timpul lor...depinde cât de mult vrei să-ți pui la bătaie sentimentele, riscă...dar doar să fi fericit, nu risca să suferi), ascult-o înainte să afli că ea nu vorbește.

Praf

Cele mai bune speranțe deschid cele mai multe drumuri de aceea am încetat să mai trăiesc în lumea mea și m-am adaptat simțind că mi-e bine în lumea care s-a creat singură. Iar ceicare cred atunci că sunt fericiți au motive reale pentru a fi multmai fericiți decât sunt, mai au un motiv în plus să trăiască ziua de mâine mai intens. Atunci când crezi că totul e pierdut mai există o șansă de aceea te afli aici să dai sens curajului de ațiînfrunta propriile temeri.

Iubești mult, suferi mult. Inima ți se frânge în mii de bucățele și nu mai ai curajul și puterea să aduni cioburile de pe jos. Niciodată iubirea nu ne găsește pregătiți pentru ce va urma... cu atât mai puțin, sfârșitul....

Ascund

Dacă ești epuizat emoțional e pentru că îi lași pe ceilalți să îți hotărască viitorul, și te minți că viața-ți aparține...nu te învinovăți căci ajungi să fi purtător de durere inutil, fără direcțieși fără să înțeleagă tot ce simte, nu e complicat, timpul trebuie doar să treacă, pentru a schimba percepția durerii.

Posesivitatea a pus stăpânire pe gândurile mele, nimeni nu ne aparține decât noi înșine, ca să realizezi, trebuie să te afunzi în gânduri...mai ești conștient câtă disperare zace în sufletul

celui ce te ascultă?

Amintește-ți de ce ai început pentru a nu renunța, adesea astfel de motivații te fac să continui.

Inspir

Nu e ca un reproș, dar când urechile mi-aud constant că măpricep să stric momente, tot ce fac eu în subconștient e să nu cred asta, e ideea indusă de cel ce m-a creat să risc să fiu cuadevărul, să-l duc mai departe, pierzând... căci adevărul nu de cele mai multe ori, ci întotdeauna doare, căci vrem să-l știm dar nu realizăm în clipa aceea că există riscul să-l negăm.

Prizonier

Aparțin naturii, sufeream că nimănui dinafara naturii nu-i păsa decât de frumosul exterior, numește totul urât dar când se uită la el, sufletul i se oglindește în ochi, ochii lui văd urâtul dintr-însul, natura tot de om e distrusă pe miza că o va repara, dar ce face omul cu mâna lui e răul curat, omul de multe ori nu repară, doar strică dar când ajunge să-i pară cătuși de puțin rău, e prea târziu să mai facă ceva, și nu mai e în asentiment vorba “mai bine mai târziu decât niciodată”, ca și exemplu, când tai un copac crescut în mulți de ani, același copac nu va crește încă o dată, natura nu e precum rana, natura se răzbună pe partea greșită, ca atunci când vrei să iubești ceea ce nu te iubește. Precum versurile dintr-o melodie îți influențează gândurile însă sunetul instrumentelor muzicale îți inspiră întreaga constelație.

Rolă de film

E mai bine să trăiești clipa, căci de vei cunoaște viitorul nu prea te va mai încânta ideea din prezent...până ajungi la ele, îți traversează mări și oceane ca mai apoi să fie uitate sau spulberate ca un val de stabilopozi. Îmi place atât de mult să compar orice cu apa...mă calmează orice lucru chiar dacă-i turbure, când închid ochii pe fundal aud sunetul ploii, iar pe ecranul pleoapelor am marea albastră cu valuri ușoare, parcă plutind deasupra apei, și pescăruși ce se lasă duși de val, natura e o adevărată taină a necunoscutului, imprezizibilă, dar în aceeași timp ușor de imaginat.

Frânturi de amintiri

E mai ușor dacă nu ajungi să obosești în drum ce alergi după oamenii ce nu vor să rămână, pentru că mi-am pus un mic covoraș sub trup și am vrut să mă așez pe el, dar era plin de amintiri, l-am scuturat și nu m-am mai putut așeza pe el, tot praful se dusese în aer, toate amintirile s-au risipit, am trăit din ele fiecare clipă, orice amintire, când vorbeam despre ea îmi aducea un zâmbet, cum am putut să mă obișnuiesc cu trecutul în prezent? Cum am trăit atâta vreme cu impresia că nu e nevoie să mă eliberez de trecut, căci nu îmi trece, timpul nu e dușman e doar un ceas pe care se scurg minute la infinit, odată ce a fost pornit ticăie continuu pentru fiecare om, pentru mine, pentru tine, dar ceasului i se termină bateriile. Vom fi mai puternici decât o stâncă când vom înceta să alegem să depindem de oameni pentru că oamenii sunt momente iar iubirea e o iluzie creată în interiorul minții.

Oare merităm atâta bunătate din partea celui de care ne îndoim groaznic că există doar pentru că nu-l putem atinge? Oare există viață după moarte, sau pur și simplu trebuie să faci tot ce știi tu mai bine ca să pleci împăcat, căci fericit nu vei putea fi niciodată, dacă nu începi cu tine, cum pot fi clipele fericite? Omul nu consideră că merită să se simtă ca în nirvana nici dacă consumă psihotice, orice crezi că-ți face bine este trecător.

Cutiuța muzicală

Să putem vedea dar totuși să nu fim,
Când plângi vezi mai multe stele dacă privești cerul.
Lumea merge înainte, chiar dacă tu ești încă în spate. Las
gândurile deoparte și-mi confund drumul.
Mai rememorez momente uitate,
Precum un parc de distracții de-a lungul copilăriei.

Amintește-ți

Mii de lumini îmi dansează în ochi, e uimitor cum pot deosebi în sfârșit atâtea culori, cum mă pot auzi, mă pot vedea, pot dansa, mă pot mișca. Mi-e dor de multe lucruri din trecut, dar nu mai contează dacă îmi e doar mie, cum nici dacă minți și apoi spui adevărul nu contează. Nu crede în schimbarea cuiva în afară de înfățișarea pe care o vezi.

Conexiuni interferate

Așa începe prima vizită în lumea realității. Trebuie să lași instinctual să-ți dicteze

Thank You for previewing this eBook

You can read the full version of this eBook in different formats:

- HTML (Free /Available to everyone)
- PDF / TXT (Available to V.I.P. members. Free Standard members can access up to 5 PDF/TXT eBooks per month each month)
- Epub & Mobipocket (Exclusive to V.I.P. members)

To download this full book, simply select the format you desire below

